

kompetence, kteráž zásada tak ovládá veškeré řízení administrativní, že ani se svolením stran nemůže určitá záležitost právní úřadu příslušnému býti odňata a na úřad jiný přenesena.

Nejvyšší správní soud nepokládal ani za nutno, blíže vyšetřovati, v jakém poměru Společný úřad v Praze dle § 20. cit. zák. příslušný k zmíněnému »vojenskému odboru ministerstva Národní Obrany« stojí.

Již z okolností ze spisů patrné, že šetření konal orgán ministerstva Národní Obrany, že i »vojenský odbor« tohoto ministerstva na venek jako samostatný, od Společného úřadu bytového v Praze různý orgán vystupuje, že Společný bytový úřad dopisy i nejvyššího správního soudu na něho řízené »vojenskému bytovému úřadu ministerstva Národní Obrany« k dalšímu úřednímu jednání postupuje, že tento vojenský bytový úřad má svoji podatelnu a svoje samostatné úřední pečeti a razítka, shledal dostatečně, že v řízení i rozhodování se účastnil tento »vojenský bytový úřad« tedy orgán zákonu úplně neznámý, jenž nižádnou kompetenci ve věcech bytových v platném nařízení není nadán.

Účastenství tohoto orgánu činí celé provedené řízení zmatečným a vadným, rozhodnutí samo nejeví se rozhodnutím úřadu řádně k tomu povolaného a příslušně sestaveného, pročez bylo rozhodnutí toto dle § 6. zák. o správním soudě pro vadnost řízení zrušiti.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 31. prosince 1919 č. 6709.

Dr. Flieder.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Československý Statistický Věstník. Státní úřad statistický v Praze začal vydávati redakcí JUDra Jana Náhlavského svůj úřední časopis pod názvem Československý Statistický Věstník. Časopis má být prozatímním orgánem, jenž by udržoval nutné spojení naší státní služby statistické s veřejností; bude uveřejňovati nejdůležitější statistické informace o nás, chce budit a udržovati řádnou statistiku a její správné oceňování i používání. Za tím účelem bude otiskovati odborné články ze všech odvětví statistiky, zákony a nařízení upravující službu statistickou u nás i v cizině, statistická data, informace a zprávy týkající se statistiky naší i cizí, literární posudky o statistických publikacích atd.

Důležitější věci mající zájem i pro cizinu budou uveřejněny dle možnosti také ve francouzském výtahu. Prvé lednové dvojčíslo přináší článek dra Boh. Hanoska: »U kolébky československé statistiky« dále zevrubný rozbor vyhlídek plebiscitu na Těšínsku od dra Ant. Boháče, a v Oravě a Spiši od dra Josefa Mráze, opatřený četnými statistickými tabulkami, dále velmi důkladný historický přehled dra Dobroslava Krejčího: »Přehled vývoje správní statistiky v Čechách« a časový článek dra. Jana Auerhana: »Kolik je Čechoslováků?«. Mimo to jsou v tomto čísle otištěny zákony o organizaci statistické služby a o statistice zahraničního obchodu u nás. Bohatý je oddíl věnovaný literatuře, kde mimo jiné jsou důkladně rozebrány knihy vídeňského statistika dra Wilhelma Winklera: »Die Tschechen in Wien« a »Die Totenverluste der öst.-ung. Monarchie nach Nationalitäten«. Ve Zprávách jsou uveřejněna první celková, ovšem jen prozatímní data o rozloze a obyvatelstvu celé republiky Československé dle sčítání z r. 1910. Československý Statistický Věstník vychází ve lhůtách nepravidelných; za rok vyjde 10 čísel, na něž se předplácí 36 K čs. Redakce a administrace jest v Praze čp. 618-III.

Dr. Karel Skála, státní zástupce a přednosta stát. zastupitelství v Bratislavě: **Trestní soudnictví na Slovensku** se zvláštním zřetelem k unifikaci zákonodárství trestního. V Praze 1920.

Spis tento má v první řadě sloužiti potřebám našich právníků, kteří ve značném počtu přicházejí na Slovensko, aby tam udrželi v nerušeném chodu složitý aparát státního života, zejména na poli práva trestního, jež je toho času nejdůležitější složkou veřejného života tamního vůbec. Jeť uherské právo v přemnohých ohledech rázu zcela odlišného a pouhý překlad zákonů těchto nemůže jim stačiti, aby vyhověli správně svému úkolu, neporozumějí-li náležitě celému duchu a ideám, na nichž je toto moderní právo vybudováno. V druhé řadě má spis na mysli příští práce reformní v oboru práva trestního a má tedy i reformátorům podati jakýsi podklad pro jejich práce se zřetelem na poměry v ostatních zemích naší republiky. — Tolik z úvodu spisu. Od téhož autora vyšla v roce 1919: **Studie o veřejném zájmu v právu trestním**, jako příspěvek k moderní reformě práva trestního. Po přání autorově upouštíme prozatím od podrobnější kritiky obou spisů. — Za vhodnou pomůcku ke spisu prvnímu slouží: Dr. Michal Slávik, pravotár na Myjavě: **Trestný zákonník o priestupkoch**, jako pokračování spisu téhož vydatele: **Trestný zákonník o zločinech a prečinoch**, o němž stala se zmínka v Práv. 1919 na str. 353. —